

רשומות

הצעות חוק

24 ביולי 1967

740

ט"ז בתמוז תשכ"ז

עמוד

196	חוק המקדמה, תשכ"ז—1967
196	חוק מילואה פיתוח (תיקון מס' 6), תשכ"ז—1967
197	חוק נכסי נפקדים (תיקון מס' 5) (הגדלת תשלומים לנחמכי נפקדים ולנפקדים), תשכ"ז—1967
197	חוק לתיקון סקודת מס הכנסה (מס' 2), תשכ"ב—1962 (תיקון מס' 2), תשכ"ז—1967
198	חוק מס הכנסה (הצהרות מתקנות), תשכ"ז—1967

חוק המקדמה, תשכ"ז-1967

1. הממשלה מורשית בזה לקבל מבנק ישראל (להלן - הבנק) והבנק מורשה בזה לתת לממשלה מקדמה בסכום שלא יעלה על 42 מיליון לירות. מקדמה לממשלה
מבנק ישראל
2. תנאי המקדמה ומועדי פרעונה ייקבעו בהסכם בין שר האוצר לבין נגיד הבנק באישורה של ועדת הכספים של הכנסת. תנאי המקדמה

דבריו הסבר

החוק המוצע בא לאפשר לממשלה לקבל מבנק ישראל מקדמה בסכום של 42 מיליון לירות. כספי המקדמה ישמשו למתן הלוואה למפעלי ים המלח בע"מ לצורך הרחבת המפעל והגדלת כושר הייצור שלו מכמות של 600,000 טון לשנה לכמות של 1,000,000 טון לשנה.

לפי סעיף 45 לחוק בנק ישראל, תשי"ד-1954, על הממשלה לפרוע מקדמות לפני תום שנת הכספים שבה ניתנו. החוק המוצע מתיר התזרת המקדמה במשך תקופה ארוכה יותר ועפ"י תנאים שייקבעו בהסכם בין שר האוצר לבין נגיד בנק ישראל ובאישור ועדת הכספים של הכנסת.

1 ס"ח 164, תשי"ד, עמ' 182.

חוק מילווה פיתוח (תיקון מס' 6), תשכ"ז-1967

1. בסעיף 1 לחוק מילווה פיתוח, תש"ך-1960, במקום "350 מיליון לירות" יבוא "500 מיליון לירות". תיקון סעיף 1

דבריו הסבר

חוק מילווה פיתוח, תש"ך-1960, כפי שתוקן, מרשה לממשלה לקבל, בשם המדינה מילווה למטרות פיתוח בסכום כולל שלא יעלה על 350 מיליון לירות ולהוציא למטרה זו סדרות של איגרות חוב. עד עתה הוצאו 59 סדרות של איגרות חוב בסכום כולל של 325 מיליון לירות וועדת הכספים של הכנסת כבר אישרה הוצאת סדרות נוספות כמלוא סכום ההרשאה. מוצע לכן לאפשר את הגדלת הסכום הכולל של המילווה בסכום נוסף של 150 מיליון לירות.

1 ס"ח תש"ך, עמ' 47; תשכ"א, עמ' 128; תשכ"ב, עמ' 129; תשכ"ד, עמ' 6, עמ' 116; תשכ"ו, עמ' 15.

חוק נכסי נפקדים (תיקון מס' 5) (הגדרת תשלומים לנתמכי נפקדים
ולנפקדים), תשכ"ז-1967

1. בסעיף 9 לחוק נכסי נפקדים, תש"י-1950, בסעיף קטן (א), במקום "חמישים לירות" יבוא "מאתים לירות".

דברי הסבר

סעיף 9 לחוק נכסי נפקדים, תש"י-1950 (להלן - החוק העיקרי), מרשה לאפוטרופוס לנכסי נפקדים להעניק הענקות בשיעורים הדרושים לפרנסתו של אדם אשר מחסורו היה על נפקד, או לנפקד עצמו, אם ההענקה דרושה לפרנסתו. סכום הענקה כזאת לא תעלה על 50 לירות לחודש.

בשים לב להתייקרות שחלה מאז קבלת החוק העיקרי מוצע להעלות את המקסימום האמור ל-200 לירות.

1 ס"ח תש"י, עמ' 86; ס"ח תשי"א, עמ' 70; ס"ח תשט"ז, עמ' 34; ס"ח תשכ"ה, עמ' 58; ה"ח 724, תשכ"ז, עמ' 110.

חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 2), תשכ"ב-1962
(תיקון מס' 2), תשכ"ז-1967

1. בסעיף 1 לחוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 2), תשכ"ב-1962 -

(1) במקום כותרת השוליים יבוא "הוראות מיוחדות לשנות המס 1962-1969";

(2) בסעיף קטן (א), במקום "בשנות המס 1962-1964" יבוא "בשנות המס 1962-1969";

(3) בסעיף קטן (ב), במקום "לבין ה-31 במרס 1965" יבוא "לבין ה-31 במרס 1970";

(4) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) זיכוי כאמור בסעיף קטן (א) וזיכוי כאמור בסעיף קטן (ב) יינתנו גם לגבי סכומים ששולמו בשנות המס 1967-1969 כתרומה להסדרות מדיצינית הדסה - מכון אונקולוגי על שם משה שרת ז"ל."

1 ס"ח תשכ"ב, עמ' 129; ס"ח תשכ"ה, עמ' 37.

דברי הסבר

בשנת תשכ"ב נקבעו בהוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 2), תשכ"ב-1962, הוראות בדבר מתן הטבות מסויימות במס הכנסה לגבי תרומות למגבית מיוחדת של קרן היסוד - המגבית המאוחדת לישראל, ושל הקרן הקיימת לישראל, ובשנת תשכ"ה הוראה תקופת ההטבות עד לשנת המס 1964; וזו לשון ההוראות:

1. (א) יחיד ששילם בשנות המס 1962-1964 סכומים כתרומה למגבית מיוחדת של קרן היסוד - המגבית המאוחדת לישראל, ושל קרן הקיימת לישראל, שהוכרה על ידי שר האוצר, יזוכה ממס לגבי אותה שנת מס שבה שילם את התרומה ב-30% מהסכומים האמורים שלא זוכו ממס בעד אותה תרומה לפי סעיף 45 לפקודת מס הכנסה (להלן - הפקודה).
(ב) הברה ששילמה בתקופה שבין ה-1 באפריל 1962 לבין ה-31 במרס 1965, סכומים כתרומה למגבית מיוחדת של קרן היסוד - המגבית המאוחדת לישראל ושל קרן הקיימת לישראל, שהוכרה על ידי שר האוצר, תהא רשאית לנכות מהכנסתה החייגה בשנת המס שבה שולמה התרומה את מחצית הסכומים שלא נזכו לפי סעיף 48 (א) לפקודה, ובלבד שהסכומים האמורים עולים על התרומה ששילמה אותה הברה בשנת המס 1961 לקרנות האמורות.

מוצע עתה -

- (1) להאריך את תקפן של ההוראות האמורות עד לשנת המס 1969;
- (2) להעניק את ההטבות הנ"ל גם לגבי תרומות שיינתנו למכון האובקולוגי על שם משה שרת ז"ל בשנות המס 1967-1969.

חוק מס הכנסה (הצהרות מתקנות) תשכ"ז-1967

1. בחוק זה -

הגדרות

- (1) "שנת הנחה" - שנת מס שלגביה חייב אדם להגיש דו"ח לפי סעיף 131 לפקודת מס הכנסה; (להלן - הפקודה) לפני יום כ"ו באייר תשכ"ז (5 ביוני 1967);
- (2) "הצהרה מתקנת" - הצהרה שמסר אדם לענין סעיף 6 לחוק החנינה, תשכ"ז-1967² (להלן - חוק החנינה);
- (3) "הפרש הכנסה" - הסכום שבו עולה הכנסתו של אדם לשנה משנות ההנחה, לפי הצהרתו המתקנת -
(א) על הכנסתו לפי השומה שנערכה לו לאותה שנת הנחה לפני תחילת חוק זה, בין אם הוגשו השגה או ערעור ובין אם לאו;
(ב) אם לא נערכה לו שומה כאמור - על סכום הכנסתו לפי השומה שנערכה לו לשנת המס האחרונה לפני תחילת חוק זה בין אם הוגשו השגה או ערעור ובין אם לאו, או על ההכנסה שהצהיר עליה לשנת ההנחה בדו"ח שהגיש לפי סעיף 131 או 133 לפקודה לפני תחילת חוק זה, הכל לפי הסכום הגבוה יותר;
- (4) יתר המונחים - כמשמעותם בפקודה.

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.
2 ס"ח 502, תשכ"ז, עמ' 82.

שיעור מס מופחת
ותשלומי

2. (א) על אף האמור בפקודה, אדם שעבר עבירה שסעיף 6(ב) לחוק החנינה חל עליה יהא חייב על הפרש ההכנסה במס של 25%, ואם הוא חבר-בני-אדם יחולו לענין זה הוראות סעיף 128 לפקודה.

(ב) המס ישולם תוך ארבעה חדשים מיום תחילת התקנות שהתקין שר האוצר לפי סעיף 4; אולם פקיד השומה רשאי, אם ניתנה לו סיבה מספקת לכך, להאריך את מועד התשלום כולו או מקצתו.

תיקון שומות

3. פקיד השומה יערוך או יתקן את השומה, לפי המקרה, לאור ההצהרה המתקנת, אולם אין בהוראות אלה כדי לגרוע מסמכויותיהם של הנציב ופקיד שומה לפי הפקודה.

ביצוע תקנות

4. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצוען לרבות תקנות לענין הצהרה מתקנת.

תחילת הפקודה

5. (א) דין הצהרה מתקנת לענין חלק י"א לפקודה, כדין דו"ח שהוגש לפי הפקודה.
(ב) הוראות הפקודה לענין הגבייה יחולו על חוק זה.

ד ב ר י ה ס כ ר

1. נישום אשר לא הצהיר על הכנסתו לשנה משנות המס שלגביה חייב היה בהצהרה לפני יום כ"ו באייר תשכ"ז (5 ביוני 1967) או שהצהרתו לא היתה מלאה, נכונה ומדוייקת, יהא רשאי, תוך שלושה חדשים מיום תחילת התקנות לפי סעיף 4, להצהיר או לתקן את הצהרתו בהתאם לאמור בסעיף 6 לחוק החנינה, שזו לשונו:

6. (א) עבירה לפי חלק י"א לפקודת מס הכנסה, שהוא מעשה או מהלך הניתנים לתיקון בידי האדם שעבר את העבירה, לא יחולו עליה הוראות סעיף 5 אלא אם עשה אותו אדם, תוך שלושה חדשים מתחילת חוק זה, את המעשה אשר אי-עשייתו מהווה את העבירה, או תיקן את המעשה אשר עשייתו שלא כדין מהווה את העבירה.

(ב) היתה העבירה בכך, שאדם לא הצהיר על הכנסתו או שהצהרתו לא היתה מלאה, נכונה ומדוייקת, רואים את האדם כמי שקיים, לגבי אותה עבירה, את התנאי האמור בסעיף קטן (א) גם אם מסר לפקיד השומה הצהרות נכונות על ההכנסה, על ההון ועל הנכסים שלו, של אשתו ושל ילדיו שכלכלתם עליו, ועל פרטים אחרים — הכל לפי הטופס שקבע לכך שר האוצר בצו — תוך שלושה חדשים מתחילת אותו צו.

2. מי שתיקן את הצהרתו וצירף אליה הצהרות מתקנות לגבי הוננו ונכסיו, כפי שייקבע בתקנות, ישלם מס בשעור של 25% לגבי הסכום שבו עולה הכנסתו לשנת מס מסויימת על פי הצהרותיו המתקנות, על הכנסתו על פי השומה שנעשתה לו; ואם לא נעשתה שומה כזאת — על הכנסתו לפי השומה האחרונה שנעשתה לו לפני תחילת החוק המוצע או על ההכנסה שהצהיר עליה בדו"ח שהגיש לגבי אותה שנת מס, לפי הסכום הגבוה יותר. השומה האחרונה שנעשתה לנישום לענין זה פירושו, בין אם הוגשה השגה על השומה ובין אם לאו (סעיף 1, הגדרת "הפרש הכנסה"; (סעיף 2(א)).

3. המס ישולם תוך 4 חדשים מיום תחילת התקנות שהותקנו לפי סעיף 4 לחוק, אולם פקיד השומה יהא רשאי להאריך את מועד התשלום אם ראה סיבה מספקת לכך (סעיף 2(ב)).

תיקון טעות

בחוק לתיקון פקודת העדות (מס' 6), תשכ"ז—1967 — הצעות חוק 737, תשכ"ז,
עמ' 182 — לפני סעיף 14 לפקודה צ"ל „חלק א' : ראיות חסויות“.